

ŠEST TEORIÍ

Dobrý den,

vítejte v mém uměleckém médiu. Připoutejte se a připravte se na jízdu, rovnou do pekla. Pojdme si povídat o ztrátě ideálů o skutečné bolestivé ztrátě ideálů, psi utržení ze řetězu a kočky brečící v prázdné dvojposteli, a když nad tím přemýšlím znovu a znovu a znovu a znovu, budu asi pesimista. Pojdme si povídat o umělecké promiskuitě, chtěl bych méně oblohy a víc měsíce. Pojdme se zamyslet nad tím, jestli něco z toho, co jsme za svůj život udělali, stálo skutečně za to. Chtěl bych méně hranolek a méně oblohy, ostatně - **Teorie: Jsme ztroskotanci.** Tisíc let společné masturbace a plácání se po ramenech, abychom se všichni sešli u nás doma a zazpívali si tu naši. O tom, že je láska k ničemu, ne že by byla, ale užívám si ta chápavá kývnutí hlavou, rána v posteli a děšť za okny mého počítačového světa. **Teorie: Umění je jen obskurní rozmnožovací rituál.** Můžu ti ukázat svůj ocas? Můžu ti ukázat kus své srdceryvné prózy? Mami, dívej, nakreslil jsem obrázek. Pojdme si zaplakat nad ztrátou naší nevinnosti, ale abych pravdu řekl, už nějakou dobu nejsme děti a ještě nějakou dobu nebudeme dospělí, což z nás dělá co přesně? Chtěl bych méně pravítek a více metronomů, protože čas je rovná čára a země je kulatá. Tati, dívej, napsal jsem román. A budeš první a poslední, kdo si ho přečte. Já? Ne, děkuji, já ho nečetl, chtěl bych více perlivé vody a méně režisérů, ostatně rád si zatančím na prázdném parketu. **Teorie: Pravda či pravdivost je shoda tvrzení se skutečností.** Chtěl bych více prázdnoty v hlavě a méně prázdnoty v lednici, protože každý koncept, každá skutečnost má svůj protiklad. Nepřítomnost pravdy je lež. Nepřítomnost lži je - Zelená marka. Dvě kostky ledu. A ještě bych si objednal dva balíčky něčeho, v čem není ani špetka pravdy. Mám intoleranci. Křupky, může být a ještě - **Teorie: Někde jsme něco zapomněli.** Jenom že teď si za boha nemůžeme vzpomenout co, možná to byly klíče od auta, možná letenky, možná to byla naše destinace. Když máte kocovinu, vypijete toho dvakrát tolik, když si zacpete uši, neslyšíte vlastní křik, dva havrani, co nikdy úplně nepřistanou, jen krouží a krouží a nalhávají si že nebe je země a země je - Jednou z večera jsem šel domů, bylo to spíš z rána a okradli mě, myslím, že taky někde něco zapomněli a já někde v průběhu věty zapomněl, jestli mi na tom vůbec záleží. A tak jim říkám: **Teorie: Nikomu, vám ani mě, na tom nezáleží** a to není obvinění, spíš řekněme pilulka, která se těžko polyká, chcete-li vůbec něco polykat, ostatně na světě jsou dva typy lidí, jedni polykají, druzí nepolykají, a všechno co vnímáme jako rozdíl, je zároveň silným propojením. Poprosím pána Boha, aby se dostavil. **Teorie: Když nikdy nedáte žádnou kočku do žádné krabice,** všechny reality se opět stávají jednou. Jsme ztroskotanci, ale je to to nejlepší, co se nám kdy stalo. Umění je jen obskurní rozmnožovací rituál, ale to mu neubírá na hodnotě. Pravda či pravdivost je shoda tvrzení se skutečností, ale co je lidské, je chybné. Někde jsme něco zapomněli, možná to byla teze, možná to bylo téma. Když nikdy nedáte žádnou kočku do žádné krabice... vlezte si tam sama.